

Obsah

Čím ti lidi byli výš, tím byli neschopnější domyslet cokoliv...	10
Jiří Ceral	
No jo, je to zlý, ale je to furt lepší, než to bylo...	18
Augustin Čermák	
U nás doma byla taková přestupní stanice	26
Jan Doskočil	
Úředníci si o mně mysleli „A teď nás vykope jako krtky.“	34
Martin Dvořák	
Někteří věřili, že se to může zase zhoupnout zpátky	46
Boris Herman	
Řekli: „Ty jsi disident a chartista, ty nás budeš zastupovat...“	54
Jan Hrudka	
Začalo to tím, že jsem půjčil OF vysokozdvizný vozík	62
Jan Hora	
Mohla jsem konečně začít dělat žurnalistiku bez cenzury	68
Ludmila Hovorková	
První schůze OF se vešla do té mrňavé ředitelny v divadle	78
Rudolf Chaloupka	
Do tří ráno jsme jezdili po obcích a v šest jsme zas šli do práce	86
Jiří Chalupa	
Šel jsem se svým bicyklem v posledních řadách průvodu	92
Stanislav Chýlek	
Ten revoluční černý baret mám ještě někde doma schovaný	106
Oldřich Kužílek	
Mezi dělníky strach nebyl	124
Petr Liška	
Při stávce jsme uklízeli město, abychom nebyli za líné povaleče	132
Robert Novák	
První noc stávky jsem se bál, že skončím u zdi s kulkou v hlavě	142
Vít Novotný	
„Tehdy byla naše ústa plná smíchu a náš jazyk plný jásotu“	152
Karel Otčenášek	

Co jsem měl dělat. Tak jsem se zvedl a šel jsem na pódium...	160
Václav Pluhař	
Bral jsem to, že nastala doba, kdy se do politiky vrací etika	168
Josef Potoček	
Hlídal jsem dveře, takže jsem si ani nepotřasl rukou s Havlem	178
Jiří Sova	
To vám dojde až po letech, kde jste zapomněl vytáhnout hřebík	188
Stanislav Štěp	
Sundat si nějakou tu rudou hvězdu, to byla otázka prestiže	196
Arnošt Štěpánek	
Vymýšleli jsme, jak sejmut z Hradce ten komunistický nátěr	204
Petr Štěpánek	
Bylo to úžasné, najednou celý ten dav začal rvát „Svobodu!“	212
Ivan Tejkl	
Kobyla uz klepe nohou	220
Josef Vágner	
Komunisté se chovali pokorně, cítili, že je to jejich konec	226
Oldřich Vlasák	
Guláš pro prezidenta jsme tahali do třetího patra po lešení	234
Jiří Vlček	